

Het boek Joël en de Laodiceaanse Zevendedagsadventkerk - Nummer Eenendertig

Jeff Pippenger
2026-01-18

Nummer Eenendertig

De laatste drie Messiaanse vervullingen die zich in het boek Mattheüs bevinden, identificeren drie elementen van de zondagwet-wegmarkering: de verstrooiing van Gods volk bij de zondagwet, zoals getypeerd door de verstrooiing van de kleine kudde op 22 oktober 1844 en de verstrooiing van de discipelen bij het kruis. Beide verstrooiingen stemmen overeen met de zondagwet. In verband met Galilea, dat een symbool is van een profetisch keerpunt, zal het volk dat tot aan de zondagwet in duisternis is geweest, uit de duisternis worden geroepen. Deze personen zijn Gods andere kudde, de arbeiders van het elfde uur, die worden gewekt voor de kwestie van de sabbatsstrijd terwijl zij uit Babylon worden geroepen. Hun roeping uit Babylon is de tweede fase van het oordeel, dat begint bij Gods huis en vervolgens bij de zondagwet hen buiten Jeruzalem tegemoet treedt.

Het tiende messiaanse wegmerk is de verstrooiing door de zondagwet.

Maar dit alles is geschied, opdat de Schriften der profeten vervuld zouden worden. Toen verlieten al de discipelen Hem en vluchtten. Mattheüs 26:56.

Voorspelling

Ontwaak, o zwaard, tegen mijn herder, en tegen de man die mijn metgezel is, spreekt de HEERE der heirscharen; sla de herder, en de schapen zullen verstrooid worden; en Ik zal mijn hand keren tegen de kleinen. Zacharia 13:7.

„Wij zullen weldra in hoge mate verstrooid worden, en wat wij doen moeten, moet snel gedaan worden.” Fundamentals of Christian Education, 535.

„De tijd komt dat wij zullen worden gescheiden en verstrooid, en dat ieder van ons zal moeten standhouden zonder het voorrecht van gemeenschap met hen die hetzelfde kostbare geloof bezitten; en hoe kunt u standhouden tenzij God aan uw zijde is, en u weet dat Hij u leidt en bestuurt?” Review and Herald, 25 maart 1890.

De elfde messiaanse wegmarkering is de roeping van de heidenen

Opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Esaias, die zegt: Het land van Zabulon en het land van Nephthalim, aan de weg der zee, over de Jordaan, Galilea der heidenen; het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en over hen die gezeten waren in het land en de schaduw des doods, is een licht opgegaan. Mattheüs 4:14–16.

Voorspelling

Niettemin zal de duisternis niet zijn zoals ten tijde van haar benauwdheid, toen Hij in het begin het land van Zebulon en het land van Naftali gering verdruchte, en daarna haar zwaarder verdruchte aan de weg der zee, aan de overzijde van de Jordaan, in Galilea der heidenen. Het volk dat in duisternis wandelde, heeft een groot licht gezien; over hen die wonen in het land van de schaduw des doods, over hen heeft het licht geschinen. Jesaja 9:1, 2.

Bij de zondagswet zal de late regen zonder mate worden uitgestort en de heidenen zullen een groot licht zien. Vervolging zal de getrouwen verstrooien en de boodschap verbreiden.

‘Zij zullen u overleveren aan raden, ... ja, ook voor stadhouders en koningen zult gij om Mijnentwil geleid worden, tot een getuigenis voor hen en voor de heidenen.’ Mattheüs 10:17, 18, R. V. Vervolging zal het licht verbreiden. De dienstknechten van Christus zullen voor de groten der aarde worden gebracht, die anders wellicht nooit het evangelie zouden horen. De waarheid is aan deze mannen verkeerd voorgesteld. Zij hebben geluisterd naar valse beschuldigingen aangaande het geloof van Christus’ discipelen. Vaak is hun enige middel om het ware karakter ervan te leren kennen het getuigenis van hen die om hun geloof terechtstaan. Bij het verhoor wordt van dezen verlangd dat zij antwoorden, en hun rechters dat zij luisteren naar het getuigenis dat wordt afgelegd. Gods genade zal aan Zijn dienstknechten worden geschonken om in de noodtoestand te voorzien. ‘Het zal u gegeven worden,’ zegt Jezus, ‘in diezelfde ure wat gij spreken zult. Want gij zijt het niet die spreekt, maar de Geest van uw Vader, die in u spreekt.’ Wanneer de Geest van God de gedachten van Zijn dienstknechten verlicht, zal de waarheid worden voorgesteld in haar goddelijke kracht en kostbaarheid. Degenen die de waarheid verwerpen, zullen opstaan om de discipelen te beschuldigen en te onderdrukken. Maar te midden van verlies en lijden, ja, tot in de dood, moeten de kinderen des Heeren de zachtmoedigheid van hun goddelijk Voorbeeld openbaren. Zo zal het onderscheid zichtbaar worden tussen Satans werktuigen en de vertegenwoordigers van Christus. De Heiland zal worden verhoogd voor de oversten en voor het volk.

„De discipelen werden niet begiftigd met de moed en standvastigheid van de martelaren voordat zulk een genade nodig was. Toen werd de belofte van de Heiland vervuld. Toen Petrus en Johannes voor het Sanhedrin getuigden, ‘verwonderden’ de mensen ‘zich; en zij bemerkten, dat zij met Jezus geweest waren.’ Handelingen 4:13. Van Stefanus staat geschreven dat ‘allen, die in de Raad zaten, hem strak aanziende, zijn gelaat zagen als het gelaat van een engel.’ De mensen ‘waren niet in staat de wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, te wederstaan.’ Handelingen 6:15, 10. En Paulus, schrijvende over zijn eigen rechtszaak voor het hof van de Caesars, zegt: ‘Bij mijn eerste verdediging stond niemand mij ter zijde, maar allen hebben mij verlaten.... Doch de Heere stond mij bij en gaf mij kracht, opdat door mij de prediking ten volle verkondigd zou worden en al de heidenen haar zouden horen; en ik ben verlost uit de muil van de leeuw.’ 2 Timotheüs 4:16, 17, R.V.”

„De dienstknechten van Christus moesten geen van tevoren vastgestelde toespraak voorbereiden om voor te dragen wanneer zij voor het gerecht werden gebracht. Hun voorbereiding moest van dag tot dag bestaan in het bewaren van de kostbare waarheden van Gods woord, en in het versterken van hun geloof door het gebed. Wanneer zij in het gericht werden gebracht, zou de Heilige Geest hun juist die waarheden in herinnering brengen die

nodig zouden zijn.” The Desire of Ages, 354, 355.

Het oordeel begint met het huis van God op 9/11 en eindigt bij de zondagswet, wanneer het oordeel vervolgens overgaat op Gods andere kudde buiten het huis van God.

Het twaalfde messiaanse wegmerk is het oordeel over de heidenen

Opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet Esaias, die zegt: Zie, Mijn Knecht, Die Ik uitverkoren heb; Mijn Geliefde, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft: Ik zal Mijn Geest op Hem leggen, en Hij zal het oordeel aan de heidenen verkondigen. Hij zal niet twisten, noch roepen; ook zal niemand Zijn stem op de straten horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaspit zal Hij niet uitblussen, totdat Hij het oordeel zal uitbrengen tot overwinning. En op Zijn Naam zullen de heidenen hopen. Mattheüs 12:17–21.

Voorspelling

Zie, mijn knecht, die Ik ondersteun; mijn uitverkorene, in wie mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb mijn Geest op Hem gelegd: Hij zal het recht voortbrengen onder de heidenen. Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op de straat doen horen. Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen: naar waarheid zal Hij het recht voortbrengen. Hij zal niet falen noch ontmoedigd worden, totdat Hij het recht op de aarde zal hebben gevestigd; en de eilanden zullen uitzien naar Zijn wet. Jesaja 42:1–4.

De afsluiting van het oordeel voor het huis van God begon in juli 2023, toen een stem werd gehoord in de straten waar Mozes en Elia dood lagen in een dal van dorre doodsbeneders. Toen de stem werd gehoord, begon het oordeel zich te sluiten voor het huis van God en zette het zich voort in de richting van het oordeel over de heidenen. Er zijn twaalf Messiaanse vervullingen in het boek Matteüs die de voornaamste wegmerken in de hervormingsbeweging van de honderd vierenveertigduizend aanwijzen. Die twaalf wegmerken worden door de Messias getypeerd. 1989; 1996; 11/9, 2001; 18 juli 2020; juli 2023; 2024; de Middernachtsroep, de scheiding van de priesters en de zondagswet worden alle aangeduid, waarbij 11/9 een inwendig en uitwendig getuigenis heeft en de zondagswet een inwendig getuigenis van een verstrooiing heeft, en vervolgens twee getuigenissen van de oordeelsperiode van de arbeiders van het elfde uur. Negen wegmerken van de hervormingsbeweging van de honderd vierenveertigduizend worden rechtstreeks in het boek Matteüs aangeduid.

Mattheüs is de alfa van het Nieuwe Testament en Openbaring is de omega. Mattheüs is een profetisch meesterwerk, waarvan de betekenis verzegeld was tot de laatste dagen. Het bevat de omega twaalf hoofdstukken, die overeenkomen met de alfa van Genesis hoofdstuk elf tot en met tweeëntwintig. Als de alfa van Openbaring loopt het parallel met de geïnspireerde verhouding tussen Daniël en Openbaring. Wat geopenbaard is aangaande de boeken Daniël en Openbaring met betrekking tot hun profetische verhouding, zou ook waar blijken te zijn voor de verhouding tussen Mattheüs en Openbaring. Wat ons in die zin is meegedeeld, zou neerkomen op:

In het boek Matteüs wordt dezelfde lijn van profetie voortgezet als in het boek Openbaring.

“Openbaring is een verzegeld boek, maar het is ook een geopend boek. Het vermeldt wonderbare gebeurtenissen die in de laatste dagen van de geschiedenis van deze aarde zullen plaatsvinden. De leringen van dit boek zijn duidelijk, niet mystiek en onbegrijpelijk. Daarin wordt dezelfde lijn van profetie opgenomen als in Daniël. Sommige profetieën heeft God herhaald en daarmee getoond dat daaraan gewicht moet worden toegekend. De Heer herhaalt geen zaken die van geen groot belang zijn.” Manuscript Releases, deel 9, 8.

Het boek Matteüs neemt dezelfde profetische lijn op als Openbaring en Daniël, en deze wordt in het boek Openbaring tot volmaaktheid gebracht, want het woord „aanvulling” betekent volmaaktheid.

“In de Openbaring komen alle boeken van de Bijbel samen en eindigen zij. Hier is de aanvulling op het boek Daniël. Het ene is een profetie; het andere een openbaring. Het boek dat verzegeld was, is niet de Openbaring, maar dat gedeelte van de profetie van Daniël dat betrekking heeft op de laatste dagen. De engel gebood: ‘Maar gij, o Daniël, sluit deze woorden toe en verzegel het boek, tot de tijd van het einde.’ Daniël 12:4.” Handelingen der Apostelen, 585.

Mattheüs, Daniël en Openbaring zijn hetzelfde boek.

„De boeken Daniël en Openbaring vormen één geheel. Het ene is een profetie, het andere een openbaring; het ene een verzegeld boek, het andere een geopend boek. Johannes hoorde de geheimenissen die de donderslagen uitspraken, maar hem werd bevolen ze niet op te schrijven.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, deel 7, 971.

Het leek belangrijk de tijd te nemen om het Evangelie naar Matteüs in zijn context te plaatsen, hetgeen de profetische betekenis van Petrus’ aanwezigheid in Caesarea Filippi zou kunnen benadrukken, voordat ik de studie weer richtte op het boek Joël. Ik zal trachten mijn waarnemingen met betrekking tot het Evangelie naar Matteüs samen te vatten, in een poging de ontzaglijke profetische betekenis te illustreren van Petrus in Caesarea Filippi, dat Panium is in Daniël elf verzen dertien tot en met vijftien.

Het boek Matteüs is opgebouwd op drie onderscheiden profetische lijnen. De eerste lijn bestaat uit de eerste tien hoofdstukken; de tweede lijn uit de daaropvolgende twaalf hoofdstukken, gevolgd door de derde lijn, die uit zes hoofdstukken bestaat. De eerste tien hoofdstukken vertegenwoordigen de eerste engel van Openbaring veertien, de volgende twaalf hoofdstukken vertegenwoordigen de tweede engel van Openbaring veertien, en de laatste zes hoofdstukken vertegenwoordigen de derde engel van Openbaring veertien. Ik heb deze waarneming nog niet duidelijk bewezen, maar dit kan gemakkelijk worden gedaan. Voordat wij dat doen, wil ik voortgaan met het aanbrengen van enkele bredere penseelstreken op het doek dat het boek Matteüs is.

De tweede lijn van de hoofdstukken elf tot en met tweeëntwintig wordt voorgesteld door de tweede engel, en de tweede engel duidt altijd op een verdubbeling, want Babylon is gevallen, is gevallen. De hoofdstukken elf tot en met tweeëntwintig van Genesis zetten eerst de belofte uiteen en vervolgens het drievoudige verbond van God met een uitverkoren volk door middel van de

patriarch Abram. Het middelste vers van die twaalf hoofdstukken duidt de „besnijdenis” aan als het teken van het verbond, en dit werd ingesteld in de tweede van drie stappen. Het middelste vers van Mattheüs’ parallele verbondslijn is het ogenblik waarop de naam van Simon Barjona wordt veranderd in Petrus.

En ook Ik zeg u: gij zijt Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen; en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. Mattheüs 16:18.

Petrus’ naam vertegenwoordigt de honderd vierenveertigduizend, en hij vertegenwoordigt de klasse die haar geloof baseert op het horen van de boodschap van Christus. Niet eenvoudig de boodschap over Jezus, maar de boodschap die Jezus aanduidde als door de Heer Zelf aan Petrus gegeven.

Hij zei tot hen: Maar wie zegt gij dat Ik ben?

En Simon Petrus antwoordde en zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. En Jezus antwoordde en zeide tot hem,

Zalig zijt gij, Simon Barjona; want vlees en bloed hebben u dit niet geopenbaard, maar mijn Vader, Die in de hemelen is. Mattheüs 16:15–17.

Petrus’ geloof is gegrond op het feit dat Jezus de Christus wordt—de Messias. De naam van Petrus wordt veranderd, evenals die van Abram, om een verbondsrelatie te markeren, en zijn naam is gelijk aan 144.000; en in datzelfde vers wordt de grote strijd aangeduid als een Rots, die het fundament is van een gemeente die stand zou houden tegen de kerken van de hel. De honderd vierenveertigduizend zijn de uiteindelijke manifestatie van een uitverkoren verbondsvolk, en Petrus vertegenwoordigt die groep.

Petrus vertegenwoordigt tevens tegelijkertijd de eerste christelijke kerk, de kerk van de discipelen, want dat is de geschiedenis waarin Christus het fundament van Zijn kerk legde. Christus is het fundament en Hij is ook de sluitsteen, en Petrus is een symbool van de eerste christelijke bruid en de laatste christelijke bruid. Daarom is Petrus in één vers zowel een alfa- als een omega-symbool.

Dat ene vers is het middenvers van twaalf hoofdstukken die de boodschap van de tweede engel vertegenwoordigen, en Petrus „verdubbelt” als de eerste bruid en de laatste bruid. De laatste bruid zal in oorlog zijn met de synagoge van Satan, en de laatste bruid zal uit twee groepen bestaan. De ene groep, de honderd vierenveertigduizend; de andere groep is de grote schare. De grote schare wordt vertegenwoordigd door Smyrna en de honderd vierenveertigduizend door Filadelfia.

De honderdvierenveertigduizend zijn Filadelfiërs, en de naamsverandering van Petrus in vers achttien vertegenwoordigt de verzegeling van de honderdvierenveertigduizend. Hij is het symbool van hen die verzegeld zijn, en in het vers, het eigenlijke middelste vers van de twaalf verbondshoofdstukken, stemt hij overeen met het eigenlijke middelste vers in de twaalf hoofdstukken van Genesis, waar de besnijdenis als het teken wordt aangeduid. Openbaring, hoofdstukken elf tot en met tweeëntwintig, verschaft de derde lijn voor de twaalf hoofdstukken van de verbondsgetuigenis, en het middelste vers van die twaalf hoofdstukken duidt het huwelijk van

de hoer van Openbaring zeventien met de koningen der aarde aan.

En het beest dat was en niet is, ook hij is de achtste, en is uit de zeven, en gaat ten verderve.
Openbaring 17:11.

Dit vers houdt verband met de identificatie van de uiteindelijke val van Babylon, de grote, en de eerste val van Babel vond plaats in het eerste hoofdstuk van de twaalf hoofdstukken tellende verbondslijn van Genesis. Petrus vertegenwoordigt de honderdvierenveertigduizend in het middelste vers, dat overeenkomt met het middelste vers van Genesis. In het middelste vers van Openbaring brengt de val van Babylon, de grote, het verhaal van Nimrod, de grote jager van Babel, tot zijn einde.

De kernverzen van elk van deze drie profetische lijnen identificeren óf het zegel van God óf het merkteken van het beest. Het Babylonische doodsvetbond van het begin in Genesis bereikt zijn einde in Openbaring. Daarmee plaatst het een begin en een einde op alle drie de lijnen, wanneer zij worden samengebracht, regel op regel. Waar Petrus wordt gebruikt als symbool van de grote strijd tussen de Rots en de poorten van de hel, bevindt zich de boodschap van de tweede engel, want de boodschap van de tweede engel is: Babylon is gevallen (Nimrod), is gevallen (de hoer van Rome). De tweede lijn in de drie lijnen van Mattheüs is de boodschap van de tweede engel, want zij identificeert twee vallen van Babylon. Zij stelt een nagemaakt huwelijk voor juist daar waar het ware huwelijk wordt voltrokken, bij de zondagswet. Zij stelt het getal „8” voor als vervalsing van Gods volk, dat de ware acht is. Het pausdom wordt ook voorgesteld als een vervalsing van God, want het was, en is toch, en zal opkomen. Het komt op, juist daar waar de banier opkomt — de zondagswet.

In Mattheüs zijn er twaalf Messiaanse vervullingen, en in het Oude Testament zijn er tussen de driehonderd en vijfhonderd profetieën betreffende de Messias. Mattheüs bevat twaalf rechtstreeks aangeduide vervullingen, verreweg meer dan enig van de andere drie evangeliën. Die twaalf vervullingen stemmen overeen met negen onderscheiden wegmarkeringen in de reformatorische beweging van de honderdvierenveertigduizend. Negen symboliseert volledigheid, want er is geen getal voorbij „negen”, aangezien iedere andere hoeveelheid die op „negen” volgt, slechts gebruikmaakt van de negen cijfers één tot en met negen, en de nul. Negen is volheid. Van die negen wegmarkeringen hebben er twee meer dan één van Mattheüs' vervullingen. 9/11 heeft er twee, en de zondagswet heeft er drie.

De tijd van het einde in 1989, de formalisering van de boodschap in 1996, gevolgd door 9/11, gevolgd door de teleurstelling van 18 juli 2020, gevolgd door de stem in de woestijn in juli 2023, die leidde tot de opstanding van 2024, die leidt tot de Middernachtsroep, gevolgd door de scheiding van de priesters, die culmineert in de zondagswet. Negen wegmerken, waarvan één twee getuigen heeft en één drie getuigen; 9/11 heeft er twee en de zondagswet drie. Dit betekent dat in de hervormingslijn van de honderdvierenveertigduizend de twee getuigen van 9/11 tot de drie getuigen van de zondagswet de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend markeren. De twaalf wegmerken komen overeen met elke reformatorische beweging, en door dit te doen benadrukken en identificeren zij de verzegelingstijd van de honderdvierenveertigduizend van 9/11

tot aan de zondagswet.

Daarmee worden twee getuigen op 11 september geïdentificeerd, en drie getuigen bij de zondagswet. De twee getuigen op 11 september zijn de boodschap van de tweede engel, en de drie getuigen bij de zondagswet zijn de boodschap van de derde engel. Daarom isoleert en vergroot de lijn die wordt voortgebracht door Mattheüs' vervullingen van messiaanse profetieën de verzegelingstijd, terwijl zij de tweede engel aanwijst als de alfa van de geschiedenis van de verzegelingstijd, en de derde engel als de omega. Dat betekent dat de verzegelingstijd wordt ingesloten tussen het getal twee en het getal drie, en aldus drieëntwintig, een symbool van de verzoening, over de gehele geschiedenis van de verzegeling plaatst.

In het boek Mattheüs zijn er drie profetische lijnen, die respectievelijk de eerste, tweede en derde engel voorstellen, en de twaalf hoofdstukken in de tweede lijn van Mattheüs stellen het verbond met de honderd vierenveertigduizend voor, want dit is de omega van het alfa-verbond van Genesis met Abram. Dit betekent ook dat, als de tweede engel, wanneer Petrus zowel de eerste als de laatste christelijke bruid vertegenwoordigt, de verdubbeling van Petrus de profetische vereiste van een verdubbeling in de tweede engel vaststelt. Op grond van drie getuigen is het getal twaalf het koord dat de drie lijnen van twaalf hoofdstukken samenbindt; wanneer wij dus nog een andere voorstelling van het getal twaalf in het boek Mattheüs vinden, moet die in overeenstemming zijn met de andere twaalf in het boek Mattheüs.

De twaalf hoofdstukken van Mattheüs, die beginnen met het symbolische getal elf en eindigen met zijn symbolische tegenhanger, het getal tweeëntwintig, stemmen overeen met de hervormingslijn van de honderd vierenveertigduizend, voorgesteld door de twaalf Messiaanse vervullingen, en openbaren aldus een tweede „verdubbeling” in de lijn van de tweede engel. De twaalf Messiaanse vervullingen vormen, tezamen met de twaalf hoofdstukken, de „verdubbeling” van de tweede engel, maar wanneer zij met elkaar worden vermenigvuldigd, vertegenwoordigen zij 144.000. Petrus wordt verdubbeld, en ook het getal twaalf wordt verdubbeld. Die verdubbelingen vervullen de verdubbeling van Babylon, dat tweemaal valt.

De hoofdstukken elf tot en met tweeëntwintig vertegenwoordigen de tweede engel van Openbaring veertien. Tien is symbolisch voor een beproeving, en de eerste van drie beproevingen wordt gevormd door de eerste tien hoofdstukken van Mattheüs. “Tien” symboliseert een beproeving. Omdat Mattheüs de alfa is ten opzichte van het omega van Openbaring, begint hoofdstuk één van elk van beide boeken met een openbaring van Jezus Christus. In hoofdstuk één wordt Jozef beproefd op de vraag of hij de engel wel of niet zal geloven. Zijn tegenhanger was Zacharia, de vader van Johannes de Doper, die niet geloofde en in dezelfde beproeving faalde. De één aanvaardde een door de voorzienigheid bewerkte geboorte, de ander twijfelde.

In hoofdstuk twee vreesde Herodes de geboorte van een nieuwe koning, en Jozef en Maria vluchtten naar Egypte. Johannes de Doper bracht in hoofdstuk drie de eerste beproeving, een eerste beproeving die Zuster White aanmerkt als een beproeving op leven en dood, want zij schreef dat “zij die de boodschap van Johannes verwierpen, geen baat konden hebben bij Jezus.” De eerste engel is een beproevende boodschap die de mensen, evenals Johannes, oproept God te vrezen,

want het uur van Gods oordeel komt. Dit wordt door Johannes voorgesteld wanneer hij vroeg: “wie heeft u gewaarschuwd te vluchten voor de toekomstige toorn?”

Vervolgens vast Jezus in hoofdstuk vier veertig dagen, uitlopend op drie onderscheiden beproevingen, want de drie beproevingen worden altijd voorgesteld in de boodschap van de eerste engel. Daarna begon Jezus de fundamenten te leggen door Zijn discipelen te kiezen, want bij Ezra en Nehemia werden de fundamenten van de tempel gelegd in de geschiedenis van het eerste decreet, en bij de Millerieten werden de fundamenten gelegd in de geschiedenis van de eerste engel. De fundamenten zijn de zaligsprekingen, gevolgd door Zijn wonderen, die ertoe leidden dat Hij de twaalf discipelen uitzond tot aan het einde van hoofdstuk tien. De twaalf discipelen waren toen op hun plaats, en de Inspiratie duidt de discipelen aan als het fundament van de christelijke kerk. Tegen hoofdstuk elf waren de fundamenten voltooid.

In hoofdstuk elf dienen de discipelen op eigen kracht, terwijl Jezus alleen is; dit markeert een duidelijke breuk tussen hoofdstuk tien en elf. Hoofdstuk één tot en met tien vormen de boodschap van de eerste engel; die eindigde bij de komst van de tweede. De tweede engel brengt een scheiding, een afscheiding teweeg, zoals bij de Millerieten en de protestanten. Hoofdstuk tien eindigt ermee dat Jezus Zich van de discipelen afscheidt, en in hoofdstuk elf is Hij alleen.

Hoofdstuk elf tot en met tweeëntwintig vertegenwoordigt de tweede engel, leidend tot hoofdstuk drieëntwintig tot en met achtentwintig, als de derde lijn van de derde engel. Uiteraard komt de derde engel aan bij de zondagswet, hetgeen is wat het Pascha van de hoofdstukken zesentwintig tot en met achtentwintig vertegenwoordigt. „23” is het symbool van de verzoening, en het eerste van die zes hoofdstukken vertegenwoordigt de boodschap van de eerste engel en de laatste drie hoofdstukken vertegenwoordigen de boodschap van de derde engel. De twee hoofdstukken in het midden (24 & 25) vertegenwoordigen de tweede engel. De laatste drie hoofdstukken bevatten „23” specifieke bakens, waarbij hoofdstuk „23”, als de eerste engel of het begin, en de hoofdstukken zesentwintig tot en met achtentwintig, als de derde, met „23” bakens op één lijn worden gebracht. Hoofdstuk 23 is de eerste engel, en de volgende twee hoofdstukken zijn de tweede engel en de laatste drie hoofdstukken zijn de derde engel.

De derde lijn in Mattheüs vertegenwoordigt de derde engel, en zij is verdeeld in drie stappen. Hoofdstuk 23 is de eerste stap, en de eerste engel. Hoofdstukken 24 en 25 vormen de tweede stap, en de tweede engel. Hoofdstukken 26, 27 en 28 vormen de derde stap en de derde engel. Één hoofdstuk voor de eerste engel, twee hoofdstukken voor de tweede engel en drie hoofdstukken voor de derde. De derde, die het Pascha is, dat het kruis vertegenwoordigt, dat op zijn beurt overeenkomt met de zondagswet, wordt ook door Pinksteren voorgesteld.

Pinksteren is het getal 50, en 50 is het symbool van het Jubeljaar. Het Jubeljaar omvat een negenenveertigste jaar, het einde van de zevende cyclus van zeven jaren. Het getal 49 gaat aan het getal 50 vooraf, maar is er rechtstreeks mee verbonden. De derde lijn in Mattheüs begint met hoofdstuk 23; daarop volgen twee hoofdstukken (24, 25) die samen 49 vormen, vlak vóór de derde engel die het getal 50 vertegenwoordigt.

Het begin van de reeks van zes hoofdstukken is “23” en het einde is “23” wegmarkeringen, en het getal dat wordt verkregen door hoofdstuk 26, 27 en 28 op te tellen, is “81”, wat een symbool is van de priesters, ingebed in juist die verzen die het vergieten van het bloed aanduiden dat de hemelse Hogepriester in Zijn hogepriesterlijke bediening zou gebruiken. Om deze reden is de titel van hoofdstuk “81” in *The Desire of Ages* gebaseerd op Matteüs 28.

„Hoofdstuk 81 — ‘De Heer is opgestaan’“

„Dit hoofdstuk is gebaseerd op Matteüs 28:2–4, 11–15.” Jezus—de wens der eeuwen, 780.

Het getal „81” vertegenwoordigt het priesterschap, en in Leviticus 8 worden de zeven dagen van de wijding van de priesters uiteengezet. In Numeri 8 wordt de reiniging van de Levieten uiteengezet. In 2 Kronieken verzetten „81” priesters zich tegen koning Uzzia, en deze passage draagt rechtstreeks bij aan de bevestiging van de verzegelingsboodschap van de honderdvierenveertigduizend.

Maar toen hij sterk geworden was, verhief zijn hart zich tot zijn verderf; want hij overtrad tegen de HEERE, zijn God, en ging de tempel van de HEERE binnen om reukwerk te branden op het reukofferaltaar. En de priester Azarja ging hem achterna, en met hem tachtig priesters van de HEERE, kloeke mannen. En zij weerstonden koning Uzzia en zeiden tot hem: Het komt u niet toe, Uzzia, voor de HEERE reukwerk te branden, maar de priesters, de zonen van Aäron, die geheiligd zijn om reukwerk te branden. Ga uit het heiligdom, want gij hebt overtreden; en het zal u van de HEERE God niet tot eer zijn.

Toen Uzzia toornig werd en een wierookvat in zijn hand had om reukwerk te branden, brak, terwijl hij tegen de priesters toornig was, de melaatsheid op aan zijn voorhoofd, in tegenwoordigheid van de priesters, in het huis des HEEREN, naast het reukofferaltaar. En Azarja, de hogepriester, en al de priesters keken hem aan, en zie, hij was melaats aan zijn voorhoofd; en zij dreven hem vandaar weg; ja, ook hijzelf haastte zich om uit te gaan, omdat de HEERE hem geslagen had. En koning Uzzia was melaats tot de dag van zijn dood, en hij woonde in een afgezonderd huis, omdat hij melaats was; want hij was afgesneden van het huis des HEEREN; en zijn zoon Jotham was over het huis des konings gesteld en richtte het volk des lands. 2 Kronieken 26:16–21.

Eenentachtig wordt als symbool in verband gebracht met de priesters die zich verzetten tegen Uzzia’s pogingen om in het heiligdom offers te brengen. De profetische structuur van de passage over Uzzia stemt overeen met de profetische structuur van Daniël elf, verzen elf en twaalf. Beide passages wijzen op een koning van het zuiden, wiens hart verheven wordt door militaire overwinningen, en in het bijzonder door de recente overwinning op een koning van het noorden. Toen vers elf van Daniël elf door Ptolemaeus werd vervuld in de slag bij Rafia, trachtte hij, evenals Uzzia, een offer te brengen in het heiligdom te Jeruzalem, maar werd door de priesters tegengehouden. Regel op regel duiden de twee getuigen op de oorlog in Oekraïne die bijna ten einde is.

Hoofdstuk eenentachtig van *De Wens der Eeuwen* is gebaseerd op Matteüs 28 en duidt Christus aan als opvarend om Zijn werk als de hemelse Hogepriester te beginnen.

Van de dingen nu waarover wij gesproken hebben, is dit de hoofdzaak: wij hebben zulk een Hogepriester, Die gezeten is aan de rechterhand van de troon der Majesteit in de hemelen. Hebreëen 8:1.

Het getal „81” is een symbool van de priesters, en de hoofdstukken 26, 27, 28; de derde stap van de derde lijn in Matteüs komt uit op 81. De tweede stap komt uit op 49 en de eerste stap is 23. Eenentachtig vertegenwoordigt 80 priesters en een hogepriester in het getuigenis van Uzzia. Op dit niveau zijn de 80 priesters menselijk, en de hogepriester is goddelijk. 81 vertegenwoordigt de vereniging van goddelijkheid met menselijkheid. Het getal één in het getal eenentachtig vertegenwoordigt de goddelijkheid.

Het getal één in elf vertegenwoordigt de mensheid en ook de Godheid. Het getal één in het getal eenentwintig vertegenwoordigt de Godheid, en twintig de mensheid. De combinatie van twee en één kan worden gezien in de discipelen op de weg naar Emmaüs.

De combinatie van drie en één is menselijkheid en Goddelijkheid, zoals uitgebeeld door de vurige oven van Sadrach, Mesach en Abednego.

De combinatie van vier en één duidt erop dat de vereniging van de Godheid met de mensheid in de vierde generatie tot stand wordt gebracht.

De combinatie van vijf en één duidt op de vijf maagden die op de bruidegom wachten.

De combinatie van zes en één vertegenwoordigt de verhouding van de mens tot de sabbat van de zevende dag, waarvan de Godheid de Heer is. Het getal „zes” is een symbool van de mens, en de één is Christus.

De combinatie van zeven en één vertegenwoordigt de overgang van de zevende gemeente van Laodicea naar de ervaring van Filadelfia.

81 is een symbool van de priesters en hun verhouding tot de hogepriester.

De combinatie van negen en één duidt op voltooiing. Een zwangerschap duurt negen maanden. Er waren 9 geslachten die tot Noach leidden, en negen geslachten daarna die tot het verbond leidden. Jezus gaf de geest in het negende uur. De combinatie van negen en één duidt op de voltooiing van het werk van de verzegeling van Zijn volk.

In deze context is één de combinatie van menselijkheid en Goddelijkheid; nummer twee is de goddelijke Leraar, die de mensheid onderwijst. Nummer drie is de boodschap van de drie engelen, de boodschap waarin zij in nummer twee worden onderwezen. Nummer vier duidt de vierde generatie aan en identificeert aldus de profetische geschiedenis waarin de vijf wijze maagden worden geopenbaard en herschapen, zoals voorgesteld door de zesde scheppingsdag. Vervolgens duidt de zevende stap de overgang naar Filadelfia aan en het raadsel dat de acht uit de zeven is. Op dat punt is het verbond volbracht en wordt het priesterschap van “81” verhoogd om het werk te voltooien dat door het getal negen wordt voorgesteld. Bij elke stap is nummer één de Leeuw uit de stam van Juda, die ook Palmoni is, de Wonderbare Teller. 81 is een symbool van de priesters. Palmoni heeft alle getallen geschapen.

Het getal elf vertegenwoordigt de helft van tweeëntwintig, en beide vertegenwoordigen de vereniging van Goddelijkheid met menselijkheid. In een recent artikel heb ik twee uitspraken opgenomen die betrekking hebben op het begin en het einde.

De eerste uitspraak stelde vast dat, toen Ellen White haar eerste gezichten van het heiligdom had, haar werd getoond dat het sabbatsgebod helderder scheen dan de andere geboden. Haar werd ook getoond dat in de laatste dagen de “leer van de incarnatie” omstraald was met een zachte glans. De sabbat was een licht aan het begin dat de leer van de incarnatie aan het einde voorafschaduwde. De vereniging van de Godheid met de mensheid is de leer van de incarnatie, want het is de leer van Christus die de menselijke natuur op Zich nam, en aldus het voorbeeld stelde dat de Godheid, verenigd met de mensheid, niet zondigt.

Elf plus elf is tweeëntwintig, en het getal elf begint elk van de twaalf hoofdstuklijnen van het verbond, en elk eindigt met tweeëntwintig. De elfde hoofdstukken en de elfde verzen binnen de Schrift vertegenwoordigen merktekenen van de honderdvierenveertigduizend.

2014

De Oekraïense oorlog begon in 2014 en vormt de uiterlijke lijn van de verzegelingstijd van de honderd vierenveertigduizend.

En de koning van het zuiden zal verbitterd worden en uittrekken om tegen hem te strijden, namelijk tegen de koning van het noorden; en hij zal een grote menigte op de been brengen, maar de menigte zal in zijn hand worden overgegeven. Daniël 11:11.

18 juli 2020

De eerste teleurstelling was dat Jezus talmde om Lazarus te gaan opwekken, het bekronende wonder en het zegel van God. Jezus wachtte vier dagen voordat Hij Lazarus deed opstaan. Het vers in Johannes duidt het laatste aan van zeven wonderen die in het evangelie van Johannes rechtstreeks worden aangeduid. Het eerste was het veranderen van water in wijn. Er ligt veel licht in de beschouwing van de zeven wonderen die hun hoogtepunt bereiken in Johannes 11:11, en alle theologen zijn het erover eens dat er in Johannes slechts zeven wonderen zijn, op grond van het feit dat die wonderen rechtstreeks worden aangeduid. Om deze reden rekenen zij de opstanding van Christus niet als het achtste teken, maar zij was wel een wonder, en Zijn opstanding is het teken van het verbond; daarom is de opstanding in het boek Johannes het achtste wonder, dat van de zeven is, want elk van de voorgaande zeven wonderen werd volbracht door de kracht van Zijn opstanding.

Dit sprak Hij; en daarna zei Hij tot hen: Onze vriend Lazarus slaapt; maar Ik ga heen om hem uit de slaap te wekken. Johannes 11:11.

juli 2023

In juli 2023 begon de stem in de woestijn een boodschap uit te roepen die de Geest van het leven in zich draagt.

En na drie en een halve dag voer de Geest des levens uit God in hen, en zij gingen op hun voeten staan; en grote vrees viel op hen die hen aanschouwden. Openbaring 11:11.

Johannes wordt acht dagen vóór de zondagswet geboren, want het is bij de zondagswet dat zijn vader Zacharias spreekt. De naam van Johannes wordt bij de zondagswet van Zacharias in Johannes veranderd, wanneer zijn naamsverandering een verbondsrelatie aanduidt. De geboorte is een voorafbeelding van de opstanding van hen die op 18 juli 2020 in de straten werden gedood.

Voorwaar, Ik zeg u: onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is niemand opgestaan groter dan Johannes de Doper; nochtans is de minste in het Koninkrijk der hemelen groter dan hij. Mattheüs 11:11.

2024

Jesaja duidt de tweede inzameling aan die in 1849 werd vervuld. De tweede inzameling begon in juli 2023 en eindigt wanneer Gods volk wordt verzegeld.

En het zal geschieden te dien dage, dat de Heere opnieuw, ten tweeden male, Zijn hand zal uitstrekken om het overblijfsel van Zijn volk, dat overgebleven zal zijn, terug te winnen uit Assyrië en uit Egypte en uit Pathros en uit Cus en uit Elam en uit Sinear en uit Hamath en van de eilanden der zee. Jesaja 11:11.

Vlak vóór de zondagswet

Jezus heeft zojuist de triomfantelijke intocht voltooid en duidt daarmee de overgang aan van de Middernachtsroep naar de zondagswet; Hij heeft de twaalf discipelen bij Zich, want zij zijn reeds vóór de zondagswet uitverkoren.

En Jezus kwam Jeruzalem binnen en de tempel in; en nadat Hij alles rondom had gezien, en het inmiddels avond was geworden, ging Hij met de twaalven naar Bethanië uit. Markus 11:11.

Wanneer de verzegeling op de honderd vierenveertigduizend is voltrokken, vlak vóór de zondagswet, is de vereniging van de Echtgenoot der goddelijkheid met de echtgenote der menselijkheid voltooid, en zijn de twee voor eeuwig één, want de verzoening is voltooid.

Evenwel is in de Heere noch de man zonder de vrouw, noch de vrouw zonder de man. 1 Korinthe 11:11.

De wonderbaarlijke geboorte van Sara, een geboorte die reeds lang verschuldigd was sinds de opstand van 1863, wordt volbracht wanneer de vrouw van Openbaring twaalf een tweeling baart. Het eerste kind komt bij de Middernachtsroep en het tweede kind bij de zondagswet. Het kind dat als tweede tevoorschijn kwam, had de scharlakenrode draad die het teken van Rachab te Jericho voorstelt.

Door het geloof heeft ook Sara zelf kracht ontvangen om zaad te ontvangen, en zij heeft een kind gebaard toen zij over de leeftijd heen was, omdat zij Hem getrouw heeft geacht die het beloofd had. Hebreeën 11:11.

De zondagswet voor Laodicea

Jeremia duidt het oordeel over de Laodicese Kerk der Zevende-dags Adventisten aan.

Daarom, zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal onheil over hen brengen, waaraan zij niet zullen kunnen ontkomen; en al zullen zij tot Mij roepen, Ik zal naar hen niet horen. Jeremia 11:11.

Ezechiël stemt in met Jeremia's oordeel over het adventisme.

Deze stad zal u niet tot een ketel zijn, noch zult gij het vlees in haar midden zijn; maar Ik zal u oordelen aan de grens van Israël. Ezechiël 11:11.

Het voorbijgaan aan het oude Israël als Gods verbondsvolk omvat ook dat God het vroegere verbondsvolk tot jaloersheid verwekt over datgene wat zij hebben weggeworpen. Dit zal zich bij het adventisme herhalen ten tijde van de zondagswet.

Ik zeg dan: Zijn zij gestruikeld opdat zij zouden vallen? Volstrekt niet! Maar door hun val is de zaligheid tot de heidenen gekomen, om hen tot jaloersheid te verwekken. Romeinen 11:11.

Het adventisme, gegrond op het werk van William Miller, dat zij verwerpen, is niettemin de beweging die de tempel heeft gebouwd; maar evenals Salomo, die eveneens de tempel bouwde, hebben zij het verbond verbroken, en hun koninkrijk zal van hen worden weggenomen en gegeven worden aan een volk dat Gods wijngaard zal beheren zoals Hij het gebiedt.

Daarom zei de HEERE tot Salomo: Omdat dit door u is geschied en gij mijn verbond en mijn inzettingen, die Ik u geboden heb, niet hebt onderhouden, zal Ik het koninkrijk zeker van u afscheuren en het aan uw knecht geven. 1 Koningen 11:11.

De zondagwet voor Filadelfia

Bij de zondagswet wordt de triomferende kerk overeenkomstig de profeten in haar eigen land geplaatst, en dat land is een land dat overvloedig is aan de boodschap van de late regen. Jericho werd in 1863 herbouwd, en bij de zondagswet valt Jericho.

Maar het land waarheen gij trekt om het in bezit te nemen, is een land van bergen en dalen, en het drinkt water van de regen des hemels. Deuteronomium 11:11.

Een stad is een koninkrijk, en de triomferende kerk vertegenwoordigt Christus' heerlijkheidskoninkrijk. Dat koninkrijk van de triomferende kerk begint bij de zondagswet, wanneer Zijn kerk wordt verheven en verhoogd boven alle bergen en heuvelen.

Door de zegen van de oprechten wordt de stad verheven; maar door de mond van de goddelozen wordt zij omvergeworpen. Spreuken 11:11.

Het was op het negende uur dat de engel tot Cornelius kwam en hem opdroeg Petrus te laten halen, waarmee werd aangeduid wanneer het evangelie bij de zondagswet tot de heidenen gaat. Toen Petrus door God werd opgedragen te gaan, geschiedde dit in de context van een visioen over het eten van onreine dieren. Dit wordt vervuld bij de zondagswet. Het negende uur stemt overeen met het negende uur waarop Christus stierf. Het negende uur vertegenwoordigt het einde van een

periode die begint op het derde uur, toen Jezus werd gekruisigd en zes uur later stierf. Het is dezelfde periode van Petrus, die zich op het derde uur in de bovenzaal bevindt en vervolgens op het negende uur in de tempel. Het ene negende uur eindigt met de dood van Christus; op het volgende negende uur is Petrus in de tempel en verkondigt hij de boodschap van Joël. De dood van Christus maakte een einde aan de verbondsbetrekking met Israël en opende de deur voor de heidenen, vertegenwoordigd door Cornelius.

En zie, terstond waren daar reeds drie mannen aangekomen bij het huis waar ik was, vanuit Caesarea naar mij gezonden. Handelingen 11:11.

Zij zullen u zelfs een gruwel zijn; van hun vlees zult gij niet eten, en hun kadavers zult gij als een gruwel beschouwen. Leviticus 11:11.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

„Ik droomde dat God mij door een onzichtbare hand een kunstig vervaardigd kistje zond, ongeveer tien duim lang en zes duim in het vierkant, gemaakt van ebbenhout en parels, kunstig ingelegd. Aan het kistje was een sleutel bevestigd. Ik nam terstond de sleutel en opende het kistje, toen ik tot mijn verwondering en verbazing ontdekte dat het gevuld was met allerlei soorten en maten juwelen, diamanten, edelgesteenten, en gouden en zilveren munten van elke afmeting en waarde, schoon gerangschikt op hun onderscheiden plaatsen in het kistje; en aldus gerangschikt weerkaatsten zij een licht en heerlijkheid die slechts door de zon werd geëvenaard. ...”

„Ik keek in het kistje, maar mijn ogen werden verblind door de aanblik. Zij schitterden met tienmaal hun vroegere heerlijkheid. Ik dacht dat zij in het zand waren geschuurd door de voeten van die goddeloze personen die hen hadden verstrooid en in het stof vertrapt. Zij waren in het kistje in prachtige orde gerangschikt, ieder op zijn plaats, zonder enig zichtbaar spoor van de moeite van de man die hen erin had geworpen. Ik juichte van louter vreugde, en die juichkreet wekte mij.” Early Writings, 81–83.

„U schuift de komst van de Heer te ver naar de toekomst. Ik zag dat de late regen kwam [even plotseling als] de middernachtsroep, en met tienmaal zoveel kracht.” Spalding and Magan, 5.

En in alle zaken van wijsheid en inzicht waarover de koning hen ondervroeg, bevond hij hen tienmaal beter dan alle magiërs en sterrenwichelaars die in zijn gehele rijk waren. Daniël 1:18–20.